

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9692** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Директора на ТД „Митница“ С., чрез процесуалния му представител срещу Решение №3401 от 15.07.2023 година, постановено по АНД № 20221110206691/2022 година по описа на Районен съд - София. С Решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 540/2021г., издадено на 06.04.2022г. на Директора на ТД на Агенция „Митница“ С., с което на „Ин Тайм“ ООД ЕИК[ЕИК] е наложено имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.238 ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/, вр. чл.23 §1 и §2 от Регламент /ЕС/ №952/2013г. вр. чл.156 от РИ 2015/2447.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно, като оспорва изводите на въззивния съд, че НП е неправилно, тъй като счита, че са събрани достатъчно доказателства, че дружеството през проверения период е държало в склада 24 пъти повече стоки, чийто митнически задължения надвишават позволения от митническата администрация референтен размер; твърди, че са налице доказателства и за това, че дружеството не е уведомило митническото учреждение, че референтният размер на обезпечението по издаденото разрешение вече не е на ниво

за покриване на държавните вземания за стоките; твърди, че дори и да се приеме, че е допустната грешка при изчисляванията от страна на митническите органи, то тя се дължи на грешна информация, подадена от дружеството. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора се явява, като излага същите аргументи и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба в писмени бележки и в съдебно заседание оспорва жалбата, като твърди, че не е налице превишаване на референтния размер на обезпечението, което е установено със съдебно-иконмическата експертиза, като обръща внимание на факта, че експертът е работил с данни, ползвани от Агенция „Митници“; твърди, че началният референтен размер на обезпечението към 13.01.2020г. е неправилно определен от митническия орган, посочва съдебна практика, като моли решението на СРС да бъде потвърдено и да бъдат присъдени разноските по представения по делото списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Ин Тайм“ ООД ЕИК[ЕИК] срещу наказателно постановление /НП/ № 540/2021г., издадено на 06.04.2022г. от Директора на ТД на Агенция „Митница“ С., с което на „Ин Тайм“ ООД ЕИК[ЕИК] е наложено имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.238 ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/, вр. чл.23 §1 и §2 от Регламент /ЕС/ №952/2013г. вр. чл.156 от РИ 2015/2447 - за това, че на 13.01.2020г. относно съоразения за временно складиране № BGTSTBG005800-2019-EZD49037, находящи се в [населено място], [улица] дружеството „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна/понастоящем Митница С./и митническото учреждение, за поставяне на стоките под режим BG005100-МБ Летище С., че с подаването на декларация за временно складиране № 20BG005100164115U2, референтния размер на обезпечението по Разрешение № BGCUBG005800-2019-EGQ45186 вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране и така е нарушило разпоредбите на чл.23, & 1 & 2 от Регламент (ЕС)№ 952/2013г.вр.с чл.156 от РИ 2015/2447, а именно- реализиран е състава на митническо нарушение по чл.238, ал.1 от Закона за митниците във вр.с чл.23, & 1 & 2 от Регламент (ЕС)№ 952/2013г. вр.с чл.156 от РИ 2015/2447

С Решение №3401 от 15.07.2023 година, постановено по АНД № 20221110206691/2022 година по описа на Районен съд - София, въззивният съд е отменил наказателното постановление.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 13.01.2020г. относно съоразения за временно складиране № BGTSTBG005800-2019-EZD49037, находящи се в [населено място], [улица] „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна/понастоящем Митница С./и митническото учреждение, за поставяне

на стоките под режим BG005100-МБ Летище С., че с подаването на декларация за временно складиране № 20BG005100164115U2, реферетния размер на обезпечението по Разрешение № BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране.

Районният съд е приел, че административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в законоустановения срок.

Съдът обаче е счел, че наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като в случая при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила предвид изискването на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и необходимостта да е налице единство при описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както в акта, така и в НП. В конкретния случай, видно от заключението по изготвената в хода на съдебното следствие съдебно-икономическа експертиза, се установява, че изводите относно така описаното в АУАН и НП нарушение са направени неправилно, тъй като се констатира несъответствие в някои от датите. Несъответствието се изразява в това,

че в предоставената от дружеството справка, са посочени подробно: име на получател, бруто тегло, дата, мито, ДДС, вземания общо, 30% от вземанията, а някои от задълженията, посочени в справката от „Ин Тайм“ООД, са отнесени към по-ранни дати при направените от проверяващия орган изчисления. По този начин липсва ясно, пълно и обективно описание на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Това създава неяснота относно приетото от административнонаказващия орган за нарушение, както и относно датата, на която е било извършено и се накърнява правото на защита на нарушителя, който има право да узнае точно какво нарушение и на разпоредбите на кой закон е извършил, както и кога го е извършил. Нарушаването правото на защита води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение, поради и което СРС е отменил НП.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препащане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че на 13.01.2020г. относно съоразения за временно складиране № BGTSTBG005800-2019-EZD49037, находящи се в [населено място], [улица] „Ин Тайм“ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна/понастоящем Митница С./и митническото учреждение, за поставяне на стоките под режим BG005100-МБ Летище С., че с подаването на декларация за временно складиране № 20BG005100164115U2, реферетния размер на обезпечението по Разрешение № BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране.

Настоящият състав намира, че е правилен извода на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя, предвид липсата на яснота относно датата и констатираните несъответствия, поради и което в случая въззивният съд правилно е отменил наказателното постановление.

Предвид изложеното съдът намира, че проверяваното решение, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

С оглед изхода от спора, на основание чл.63д ЗАНН, вр. чл. 144 АПК вр. чл.78, ал. 1 ГПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер от 480.00 лв. /четиристотин и оседмесет лева/, представляващи адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция съгласно представената фактура. Така определеният размер на адвокатското възнаграждение съответства на изискванията на чл. 36 от Закона за адвокатурата и чл.18 вр. чл.7 ал.2 т.1 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Сумата следва да бъде заплатена от Агенция „Митници“, която е юридическо лице съгласно чл.7 ал.1 ЗМ.

Относно искането за присъждане и на направените разноски за изготвяне на експертизата в размер на 211.60 лв., изготвена в производството пред СРС, съдът счита, че настоящата съдебна инстанция не е компетентна да се произне по искането за разноски в производството пред районния съд. Съгласно чл.248 ал.1 ГПК, приложим съгласно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока на обжалване, а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските, е от компетентността на съда, постановил решението, а в случая това е СРС..

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3401 от 15.07.2023 година, постановено по АНД № 20221110206691/2022 година по описа на Районен съд - София.

ОСЪДЖА Агенция „Митница“ С. да заплати на „Ин Тайм“ ООД ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 480.00 лв. /четиристотин и оседмесет лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.